

JĘKOT (1) *sb m*

N sg jękot.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Człowiek zacinający się w mowie, mówiący nie płynnie, niewyraźnie, jękała: Blaesus, qui literam aliquam exprimere non potest, eamque non quamlibet sed certam - Iękot. Calep 133b.

Synonimy: balbod, belkot, momot, szepielak, zajękała.

JW